

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/63/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5109230088
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5109230088.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: SINES, s.r.o., so sídlom Kremnica, ul. ČSA č. 241/12, IČO: 31 580 971, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Martinom Olosom, advokátom so sídlom A., ul. M. R. U. č. XX, proti žalovanému: JUDr. Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. W. Y., W. T. č. XXXX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Emíliou Muškovou, advokátkou so sídlom V. W. Y., W. L. č. XXX, za účasti intervenienta na strane žalovaného: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, ul. Štefanovičova č. 4, IČO: 00 585 441, o zaplatenie sumy 28.620,67 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 6C/199/2009-623 zo dňa 13. decembra 2017, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný a intervenient na strane žalovaného **m a j ú** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina uznesením č. k. 6C/199/2009-623 zo dňa 13.12.2017 žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Súd konštatoval, že podanou žalobou sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 28.620,67 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 28.620,67 eur od 03.09.2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Súd o žalobe žalobcu voči žalovanému rozhodol rozsudkom č.k. 6C/199/2009-492 zo dňa 03.10.2014, ktorým žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a určil, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Proti predmetnému rozsudku podal žalobca odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline ako odvolací súd rozsudkom č. k. 8Co/11/2015-574 zo dňa 30.10.2015 rozsudok okresného súdu potvrdil a súčasne určil, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.01.2016. V dôsledku zmeny právnej úpravy týkajúcej sa rozhodovania o trovách s účinnosťou od 01.07.2016 sudca rozhodne najskôr o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“) a po právoplatnosti tohto uznesenia vyšší súdny úradník rozhodne samostatným uznesením o výške náhrady trov konania (§ 262 ods. 2 C. s. p.). Súd vychádzajúc z ust. § 255 ods. 1 C. s. p. vzhľadom na výsledok sporu, ktorým je zamietnutie žaloby v celom rozsahu, ktoré rozhodnutie bolo následne potvrdené v celom rozsahu odvolacím súdom konštatoval, že plne úspešnou stranou v spore je žalovaný, a preto tento má voči žalobcovi právo na plnú náhradu trov účelne vynaložených na obranu proti žalobe. Súd tak žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške priznanej náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu, ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť. Odvolanie odôvodnil tým, že súd o trovách konania nerozhodol v zákonom stanovenej lehote podľa právnej úpravy platnej v čase rozhodovania vo veci samej teda za účinnosti a výlučne podľa Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“ a nie podľa C. s. p. O trovách konania mal podľa právoplatného výroku prvostupňového rozsudku rozhodnúť súd prvej inštancie do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, t. j. do 17.02.2016. Právna úprava rozhodovania o náhrade trov podľa C. s. p. už nepripúšťa vyčlenenie rozhodovania o nároku na náhradu trov na samostatné rozhodnutie vydané až po právoplatnom skončení veci samej. Úspešný žalovaný ako aj vedľajší účastník (intervenient) na strane žalovaného sa proti výroku o samostatnom rozhodnutí o trovách do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej neodvolali, pričom tak urobiť mohli. Pokiaľ súd nerozhodol v lehote, pričom žiadna zo strán ani vydanie rozhodnutia o náhrade trov následne nežiadala, súd už nemôže za danej situácie rozhodovať o nároku na náhradu trov a v tejto časti konať, nakoľko súd môže vykonávať svoju právomoc výlučne lege artis. Túto právomoc mohol vykonať, avšak nekonal. Uvedenému odporujú ust. § 470 C. s. p. upravujúce intertemporálne ustanovenia. Žalovaný ďalej namietal nevykonateľnosť výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, nakoľko musí byť uvedené nielen kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania, ale musí v ňom byť uvedená aj formulácia, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, pričom citoval uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23. marca 2017 sp. zn. 6 Cdo 222/2016.

3. Žalovaný podal k odvolaniu písomné vyjadrenie, prostredníctvom splnomocneného zástupcu, v ktorom uviedol, že súd prvej inštancie postupoval v zmysle aktuálneho procesného predpisu, keď priznal nárok na náhradu trov konania. Právo nemožno vykladať tak, že súd už nemôže o nároku na náhradu trov konania rozhodovať vôbec, len preto, že nerozhodol do 30.06.2016. Vytýkaný nedostatok ohľadom neúplnosti výroku o náhrade trov konania, ak možno o ňom hovoriť, je možné odstrániť opravným uznesením alebo zmenou napadnutého uznesenia súdom druhej inštancie.

4. Žalobca ani intervenient na strane žalovaného na vyjadrenie žalovaného písomne nereagovali.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 357 písm. m/ C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p.

6. Odvolací súd mal zo spisu preukázané, že súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 6C/199/2009-492 zo dňa 03.10.2014, ktorým žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol s tým, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej s poukazom na ust. § 151 ods. 3 O. s. p. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 8Co/11/2015-574 zo dňa 30.10.2015 rozsudok okresného súdu potvrdil s tým, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 4 O. s. p.) Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 6C/199/2009-492 zo dňa 03.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/11/2015-574 zo dňa 30.10.2015 nadobudol právoplatnosť dňa 18.01.2016. Žalobca podal dňa 16.02.2016 proti rozsudku krajského súdu dovolanie na Najvyšší súd SR, ktorý uznesením sp. zn. 6 Cdo 70/2016 zo dňa 31.05.2017 dovolanie žalobcu odmietol a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.06.2017. Následne napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného priznal žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % vychádzajúc z C. s. p. účinného od 01.07.2016 a to ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1.

7. Podľa ust. § 262 ods. 1 C. s. p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

8. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Strana má nárok na náhradu trov konania voči protistrane v prípade jej úspechu v konaní. Plný úspech žalobcu vo veci znamená, že nárok uplatnený žalobcom bol v plnej výške rozsudkom žalobcovi priznaný,

alebo bol žalovaný na jeho zaplatenie zaviazaný v súdom schválenom zmieri. Plný úspech žalovaného znamená, že žalobcova žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá.

10. Preskúmaním rozhodnutia v napadnutom rozsahu, spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ (žalobca), odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosť rozhodné pre posúdenie veci a v plnom rozsahu sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie pričom v podstatných bodoch odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 C. s. p.).

11. Žalobca v odvolaní v prvom rade poukazoval na tú skutočnosť, že súd prvej inštancie nerozhodol do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, t.j. do 17.02.2016 a za účinnosti O. s. p. účinného do 30.06.2016 pričom v zmysle platnej úpravy C. s. p. podľa neho už nie je možné vyčlenenie rozhodovania o nároku na náhradu trov konania sa samostatné rozhodnutie vydané až po právoplatnom skončení veci samej. Odvolací súd nemohol danú skutočnosť považovať za kľúčovú pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane sporu voči neúspešnému žalobcovi len preto, že vec samá bola právoplatne skončená rozhodnutím súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu ešte za účinnosti vtedy platného O. s. p. Z ust. § 470 ods. 1 C. s. p. vyplýva dôsledné dodržiavanie princípu okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti C. s. p. pričom situáciu, kedy by nová právna úprava zhoršila postavenie strany rieši ust. § 470 ods. 2. Vzhľadom na to bolo potrebné napriek vysloveniu podľa O. s. p., že o trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia, za súčasného rozhodovania aplikovať ust. § 262 ods. 1C. s. p.

12. Pokiaľ ide o ďalší odvolací dôvod žalobcu o nevykonateľnosti výroku napadnutého rozhodnutia, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie postupoval v súlade s ust. § 262 ods. 1 C. s. p., keď najskôr rozhodol o nároku na náhradu trov konania, pričom v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že o výške náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania bude rozhodnuté samostatným uznesením. Súd prvej inštancie tak naplnil dikciu ust. § 262 ods. 2 C. s. p., z ktorého vyslovene nevyplýva priamo povinnosť súdu uviesť vo výrokovej časti rozhodnutia kto a kedy rozhodne o výške náhrady trov konania. Pokiaľ ide o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, na ktoré žalobca v odvolaní poukazoval, odvolací súd uvádza, že v tejto otázke nebola súdna prax doposiaľ ustálená, preto z neho nevychádzal.

13. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil považujúc ho za vecne správne (§ 387 ods. 2 C. s. p.).

14. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p. Nakoľko boli žalovaný i intervenient na strane žalovaného v odvolacom konaní úspešní v celom rozsahu, odvolací súd rozhodol, že títo majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).